

บทความวิจัย

**ปัจจัยอิทธิพลที่มีผลต่อการทำนายความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1**

วีระวัฒน์ พิณโท, สุนทร กุมาริจิต, พิศิษฐ์ ขาวจันทร์, ศุภกิจ จันทร์ตรี และทัศนีย์ แก้วงาม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
อีเมล: Supapornth2366@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนอาจต้องอาศัยหลากหลายปัจจัยหากแต่สิ่งสำคัญต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพสอดคล้องไปกับสภาพที่เป็นจริงของแต่ละโรงเรียน และด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ไปรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 219 คน และนำกลับมาวิเคราะห์ผลด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลวิจัยพบว่าปัจจัยความสำเร็จด้านความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อการทำนายคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และมีคะแนนมาตรฐานที่ .45 รวมถึงอิทธิพลพยากรณ์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน .27 กับทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน .22 โดยทั้งสามปัจจัยมีสัมประสิทธิ์ถดถอย R^2 เท่ากับ .63 ผลกระทบจากปัจจัยอื่นร้อยละ 37 กับมีความคลาดเคลื่อนสะสม .25 มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ค่า F เท่ากับ 126.08 ค่า Sig. 00 รวมถึงมีผลทดสอบค่า Durbin-Watson ที่ 1.51 แปลผลได้ว่าความคลาดเคลื่อนตัวแปรเหตุเป็นอิสระต่อกัน และจากสมการพยากรณ์นำไปสู่แนวทางสำหรับการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาโรงเรียนได้ 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา 2) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน และ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแต่ละแนวทางมีข้อพึงนำไปลงมือปฏิบัติต่างกัน

คำสำคัญ: ปัจจัยความสำเร็จ, คุณภาพการศึกษาโรงเรียน

Received: November 12, 2024, Revised: December 25, 2024, Accepted: December 28, 2024

* Corresponding author

INFLUENCING FACTORS ON THE PREDICTING OF THE SUCCESS OF THE DEVELOPMENT OF SCHOOL EDUCATIONAL QUALITY, SRISAKET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Veerawat Pinto, Sunthorn Kummareejit,

Phisit Khawjan, Supakit Jantree, and Tassanee Keawngam,

Faculty of Education The Eastern University of Management and Technology

Email: Supapornth2366@gmail.com

Abstract

This research aims to explore the influencing factors on the success of the development of school educational quality. The questionnaires were used to collect 219 respondents of the samples from administrators and teachers in Srisaket primary educational service area office 1. The data was analyzed by multi-regression analysis.

The findings suggest that the influence success factors in terms of administrators readiness, parents participation and students' learning skill predicted significantly to school educational quality at Beta = .45, .27 and .22, $t = 9.27, 4.69$ and 4.00 (Sig .000), respectively. Moreover, these three influence success factors can explain significantly to school educational quality with the coefficient regression $R^2 = .62$, Std. error = .25, $F = 126.08$ (Sig .000) and Durbin-Watson = 1.51. The development of administrators readiness, parents participation and students' learning skill are the approaches to enhance school educational quality.

Keywords: Influencing Factors, School Educational Quality

* Corresponding author

บทนำ (Introduction)

หลักสำคัญของการศึกษาอยู่ที่การยกระดับคุณภาพผู้เรียน (Intaramanee, 2019) ซึ่งนอกจากต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขแล้วโรงเรียนยังมีหน้าที่อื่นที่จะช่วยให้ผู้เรียนนำเอาความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองไปใช้ในการประกอบอาชีพ ทหารายได้ไปจนถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2564) แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยโดยเฉพาะปัจจัยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและพฤติกรรมการณ์การเรียนของตัวผู้เรียนเอง (วารุณี ลัภณโชติ, 2560) จึงจะส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของแต่ละโรงเรียนที่ต่างกัน (วัชรินทร์ ยศรุ่งเรือง และณรงค์ศักดิ์ จันทรวาล, 2560)

การจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพสามารถตอบสนองต่อความต้องการของทุกคนในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) แต่ทว่าตามสภาพที่มีอยู่จริงกับพบว่าหลายโรงเรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบคงที่ ดีขึ้น ลดลงไปจนถึงมีทิศทางที่ไม่แน่นอน (วารุณี ลัภณโชติ, 2560) ทั้งนี้เนื่องความต่างกันของปัจจัยอิทธิพลที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จได้ (Sawangboon et al, 2017) และในประเด็นนี้สรุปได้ว่า ประกอบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนระดับขั้นพื้นฐานให้ประสบความสำเร็จได้นั้นทั้งผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจมาตั้งแต่การใช้ข้อมูลอย่างชาญฉลาด (Chomduan & Sichomphoo, 2022) คือเลือกใช้ข้อมูลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ (วารุณี ลัภณโชติ, 2560) ไปจนถึงการสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาของตนเองโดยเฉพาะความรู้ที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนการทำวิจัยปฏิบัติการ (Action research) รวมไปถึงการสร้างเครือข่ายเรียนรู้เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ยังมีสภาพไม่สมบูรณ์ (Soommat et al, 2015) และการนำเอาผลประโยชน์ไปใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ทั้งที่เป็นผลประโยชน์ตรงตามสภาพจริงของโรงเรียน และผลประโยชน์ความก้าวหน้าของแต่ละสถานศึกษา (สมศ, 2554) ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการเจริญเติบโตของประเทศและสังคม (Jinarat, 2022) นอกจากนี้แล้ว ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมีลักษณะที่ต่อเนื่องและก้าวหน้าไปตามสภาพที่เป็นบริบทของแต่ละโรงเรียนที่มีทั้งขนาดและระดับคุณภาพการศึกษาที่ต่างกัน (วารุณี ลัภณโชติ, 2560) โดยเฉพาะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและกลุ่มบุคคลทั้งในนอกหรือนอกสถานศึกษาไปจนถึงการร่วมมือกันทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนถึงแนวทางการปฏิบัติงานที่ดี และการแสวงหาความร่วมมือกันทำกิจกรรมที่ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องกลายเป็นประเด็นสำคัญที่อาจนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้จริง (สทศ, 2554) ทั้งนี้เพราะนอกจากการสร้างเครือข่ายที่ดีแล้วยังรวมถึงความร่วมมือของชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนประกอบกันไปด้วย (อาภามาส นิโกธดา และนพพล เชนอักษร, 2562)

ดังนั้น สภาพอันเป็นปัจจุบันของการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพนอกจากมีลักษณะที่ไม่คงที่ ขาดความแน่นอนแล้วยังพบว่ามียุทธศาสตร์หลายแนวทางที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสำหรับบทความนี้ การจัดการศึกษาในทุกระดับของสังคมมุ่งตรงต่อการสนองตอบความต้องการของผู้เรียนด้านการมีความรู้ ทักษะที่ดีและทักษะความสามารถที่มากพอสำหรับนำไปประกอบอาชีพกับหารายได้มาเลี้ยงดูตนเอง รวมไปถึงคนอื่นในครอบครัวเดียวกัน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) แต่ทว่าหลายปีที่ผ่านมาพบว่าเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สังคมกำหนดตั้งแต่ความรู้ความสามารถด้านทักษะวิชาการ ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพจนกลายเป็นเหตุหนึ่งที่เกิดในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหลุดออกนอกระบบอย่างต่อเนื่องจนยากจะประเมินให้เห็นถึงข้อเท็จจริงได้ว่า การจัดการศึกษาไทยมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดแล้ว (Jinarat, 2022) และในประเด็นนี้ วารุณี ลัภณโชติ (2560) อธิบายไว้ค่อนข้างชัดว่าความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการยกระดับคุณภาพของโรงเรียนทั้งที่เกี่ยวกับการจัดการเรียน

การสอนไปจนถึงผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องคือนักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกสถานศึกษา (Narawong et al, 2017) แต่พบว่าคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่คงที่และไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมถึงแม้ในหลายสถานศึกษาจะสามารถปฏิรูปวัฒนธรรมสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพสถานศึกษาไปจนถึงการแสวงหาความร่วมมือจากชุมชนและองค์กรภายนอก (วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล, 2560) หากแต่กลับทำให้สถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากคุณภาพการศึกษาจริง โดยเฉพาะ 1) ปัญหาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ตามความคาดหวังของตนเอง 2) ผู้บริหารและครูขาดการดูแลเอาใจใส่ต่อผู้เรียน 3) ผู้บริหารและครูมีความสัมพันธ์อย่างผิวเผินกับผู้เรียน 4) โรงเรียนขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชนอันเนื่องจากข้อจำกัดด้านสังคมและเศรษฐกิจ 5) ผู้บริหารสถานศึกษากับผู้มีอำนาจสั่งการให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพไม่เพียงพอ (ณัฐสรลพร อดิศิริอิทธิกร และวิรัชพัชร วงศ์วัฒนภกษม, 2564) เช่นการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การเรียน และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร 6) ความไม่พร้อมของผู้เรียนด้านทักษะการเรียนรู้ (Learning skills) ที่ต้องเริ่มต้นตั้งแต่กำหนดเป้าหมาย (Goals) ตั้งคำถาม (Question) ลงมือปฏิบัติ (Practices) สรุปความรู้ (Conclusion) และการสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflecting) ในรูปของสิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมอันเป็นผลลัพธ์ที่ดีที่มีการสะท้อนถึงคุณภาพการจัดการศึกษาจริงจากผู้เรียน (วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล, 2560; Narawong et al, 2017)

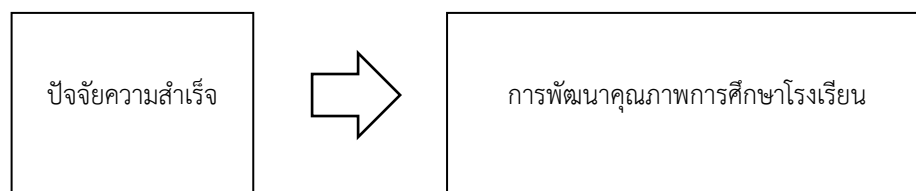
ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Education quality development) เป็นการปรับระดับผลของการจัดการเรียนการสอนแล้วผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งด้านวิชาการและความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้น (วารุณี ถิ่นโชติดี, 2560; วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล, 2560) รวมไปถึงมีทักษะความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในหรือนอกสถานศึกษา (สมยศ ยอดปราง, 2561; Jinarat, 2022) ทั้งนี้เพื่อนำเอาไปใช้ในการเลี้ยงชีพตนเองกับคนในครอบครัวได้อย่างปกติสุข (Intaramanee, 2019) และจำเป็นต้องอาศัยหลายปัจจัยในการสนับสนุนตั้งแต่ 1) ความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา (Administrators readiness) 2) ความพร้อมของครูผู้สอน (Teachers readiness) 3) การสนับสนุนจากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน (Parent and Community support) 4) ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน (Students' Learning skills)

แต่อย่างไรก็ตาม การสะท้อนความสำเร็จของการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพนั้นยากจะปฏิเสธว่ามีความเกี่ยวข้องกับ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการ (Academic skills) ทั้งที่เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ไปจนถึงการคิดคำนวณกับการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบของผู้เรียน 2) ทักษะชีวิต หรือทักษะอยู่รอด (Life or survival skills) ที่เชื่อมั่นว่าช่วยให้ผู้เรียนมีชีวิตอยู่ได้กับทุกสถานการณ์แม้โลกมีการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่และกะทันหันก็ตาม (วสศ, 2023) ขณะที่ ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอาจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย หากแต่การวัดระดับผลลัพธ์ผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดเดียวที่สะท้อนคุณภาพการศึกษาที่สามารถพัฒนาคุณภาพให้สำเร็จได้ทั้งนี้เพราะคุณภาพการศึกษาเท่ากับความสำเร็จของผู้เรียน (Jinaratn 2022) และในประเด็นนี้ สสศ (2554) ได้กล่าวถึงการนำเอาผลลัพธ์ที่ผ่านการประเมินมาแล้วอย่างได้มาตรฐานเช่นผลทดสอบนักเรียน หรือผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลไปใช้แล้วได้ประโยชน์ (Evaluation utilization) กล่าวคือผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่แผนพัฒนาการจัดการศึกษา (วารุณี ถิ่นโชติดี, 2560) การพัฒนาหลักสูตรไปจนถึงการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดประเมินผลผู้เรียนให้ตรงกับสภาพจริงตามคำแนะนำ หรือวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่สรุปได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จแบบต่อเนื่อง (Chomduan & Sichomphoo, 2022) คือก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอเรียกว่าความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน นอกจากนี้แล้วยังเกี่ยวข้องกับ 1) การใช้ข้อมูลอย่างฉลาด (Improve process) อันเป็นกระบวนการนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ข้อมูลบริหาร ข้อมูลจัดการเรียนการสอนไปจนผลลัพธ์นักเรียนแล้วนำไปประกอบการวางแผนพัฒนา กำหนดมาตรการพัฒนากับการ

นำไปลงมือปฏิบัติตามแผน เช่นการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอนไปจนถึงยุทธศาสตร์การวัดประเมินผลผู้เรียน และที่สำคัญคือการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายใน (Internal accountability) ไว้สำหรับตรวจสอบคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครูเพื่อให้เกิดความโปร่งใสโดยเฉพาะความโปร่งใสในการวัดประเมินผลผู้เรียน 2) การจัดการความรู้ (Knowledge management) เป็นกระบวนการสร้างความรู้ (Creation) สะสมความรู้ (Storage) ถ่ายทอดความรู้ (Transfer) และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ (Utilization) ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการพัฒนาความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาโรงเรียน (Soommat et al, 2015) โดยเฉพาะการทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วนำไปพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียน (Intaramanee, 2019) นอกจากนี้แล้วยังมี 3) การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ (Networking) ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มบุคคลเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ตลอดจนร่วมหาแนวทางสำหรับการทำกิจกรรมอื่นแล้วส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษาแก่นักเรียนตน (Chomduan & Sichomphoo, 2022) กล่าวคือผู้เรียนมีทั้งวิชาความรู้ ทักษะความสามารถกับมีคุณลักษณะที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับความเจริญของกระแสโลกทั้งที่เกี่ยวกับความกล้าในการเผชิญหน้ากับปัญหา และสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกวิกฤติสังคม อันเป็นตัววัดความสำเร็จแบบต่อเนื่องของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียน (วารุณี ลัภณโชติดี, 2560)

เพราะฉะนั้น การพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Education quality development) เป็นกระบวนการยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง (Soommat et al, 2015; Intaramanee, 2019) ภายใต้ระบบและกระบวนการตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการนำเอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์แก่การปรับปรุงหรือแก้ไขคุณภาพนักเรียนให้ก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง (สทศ, 2554; วารุณี ลัภณโชติดี, 2560) และมีองค์ประกอบสำคัญควรแก่การศึกษาประกอบด้วย 1) การใช้ข้อมูลอย่างฉลาด (Improve process) 2) การสร้างความรู้ (Knowledge management) 3) การสร้างเครือข่ายเรียนรู้ (Networking) 4) การนำผลประเมินไปใช้ประโยชน์ (Evaluation utilization)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective of the Research)

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

วิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample) หมายถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 209 โรงเรียน และมีผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการหรือผู้ได้รับมอบหมายจำนวน 1 คน หัวหน้างานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจำนวน 1 คน และครูอีก 2 คนรวมผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คน (สพป.ศก. เขต 1, 2567)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 137.27 หรือ 137 โรงเรียนและมีผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 4 คนได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 548 คนซึ่งนอกจากประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูลแล้ว ยังได้ตัวอย่างจากทุกหน่วยประชากรอันเป็นนำไปสู่การนำได้คำตอบจากตัวแทนที่ดีของทุกกลุ่มประชากร (กัญญสิริ จันทร์เจริญ, 2554)

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบจับสลากรายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้วประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยและประกาศรับสมัครอาสาสมัครให้ข้อมูลไปยังโรงเรียนตัวอย่างที่จับสลากได้ โดยกำหนดคุณสมบัติสำคัญของผู้ให้ข้อมูล ที่เป็นผู้บริหารและครูประจำการในโรงเรียนนั้นกับมีความสนใจในการให้ข้อมูลพร้อมทั้งสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้วิจัยได้บอกร่องขอโดยปราศจากเงื่อนไขหรือประโยชน์ใดใดแลกเปลี่ยน อันเป็นหลักสำคัญของการสุ่มตัวอย่างที่นำไปสู่การอ้างอิงประชากรได้ (Enable survey, 2022)

ตารางที่ 1 สัดส่วนตัวอย่างและประชากร

ประชากร (โรงเรียน)	จำนวน ตัวอย่าง	ผู้อำนวยการ หรือรอง	หัวหน้าประกัน คุณภาพ	ครู	รวม
209	137	137	137	274	543

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) จับสลากรายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยและรับสมัครผู้ให้ข้อมูลไปยังโรงเรียนที่จับสลากได้จนกว่าจะได้ข้อมูลครบตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามชนิดมาตรวัด 5 ระดับจากการนำเอาผลของการทบทวนวรรณกรรมมาใช้ในการร่างเป็นข้อคำถามแล้วนำไปทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นก่อนนำไปปรับปรุงแก้ไขและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564) โดยมีขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการร่างแบบสอบถาม เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเอาตัวบ่งชี้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมแล้วนำมาร่างเป็นข้อคำถามแล้วนำไปขอให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรวจสอบความตรงเบื้องต้นก่อนนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำไปรวบรวมเป็นแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรวัด 5 ระดับที่มีตัวเลขและความหมายกำกับต่อไปนี้ 1, 2, 3, 4, และ 5 ตามความหมายน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จจำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 25 ข้อ

- 2) ขั้นตอนการตรวจสอบความตรงและความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามไปขอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้ตรวจสอบความตรงของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์วิจัยกับตรวจสอบความถูกต้องของการใช้คำศัพท์ รูปประโยคและลักษณะทางไวยากรณ์ที่สามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างชัดเจนกับเชื่อมั่นได้ว่าจะช่วยให้ได้ข้อมูลกลับมาอธิบายคำตอบได้ตรงกับวัตถุประสงค์วิจัย (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2559) ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปทดลองใช้งาน

3) ขั้นการนำไปทดลองใช้ (Try out) การทดลองใช้เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการทำงานวิจัยทุกแบบและช่วยให้งานวิจัยได้ผลถูกต้องตรงกับสภาพที่เป็นจริงของข้อมูลโดยเฉพาะงานวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564) แต่อย่างไรก็ตามการทดลองใช้ต้องกำหนดเกณฑ์การทดสอบอย่างน้อยที่สุดคือการทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น ต่อไปนี้

1. เกณฑ์ทดสอบความตรง ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ทดสอบตามค่า Goodness of fit อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .000 แสดงความสอดคล้องตรงกันของตัวบ่งชี้ของแต่ละโครงสร้างตัวแปร รวมถึงค่า KMO ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป แสดงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมของแต่ละชุดตัวแปรกับน้ำหนักของแต่ละข้อคำถามมากกว่า .50 ขึ้นไปตามค่า Extraction และค่าแปรปรวนที่แสดงความเป็นอิสระของแต่ละชุดตัวแปรตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ทดสอบความตรง (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

2. เกณฑ์ทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยใช้ค่า Cronbach's alpha ตั้งแต่ .80 กับค่าความเที่ยงตรงรายข้อตามค่า Corrected item มากกว่า .30 ขึ้นเป็นเกณฑ์ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้ (ประสพชัย พสุนนท์, 2557)

ผลการทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม ดังนี้

จากการทดสอบ พบว่าแบบสอบถามนี้มีค่า KMO ที่ .92 และ .95, ค่า Extraction ระหว่าง .61-.83 กับระหว่าง .38-.80 ผู้วิจัยได้ตัดตัววัดที่ 13 ออกแล้วได้ผลทดสอบใหม่ได้ค่า Extraction ระหว่าง .52-.78, ค่า Variance ร้อยละ 72.98 และร้อยละ 68.82, ค่า Alpha ที่ .96 และ .97, ความเที่ยงตรงรายข้อ ระหว่าง .49-.77 และระหว่าง .56-.84 ดังนั้น จึงทำให้ได้ผลทดสอบคุณภาพแบบสอบถามงานวิจัยนี้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

การเก็บข้อมูล

เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาความลำเอียงอันเป็นผลจากการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) จัดเตรียมแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำและประกาศประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยสำหรับนำไปใช้จัดประชุมชี้แจงให้กับอาสาสมัครเข้าร่วมวิจัยทุกคนให้ได้รับรู้ข้อมูลตรงกัน ทั้งนี้เพราะหลักสำคัญที่ช่วยให้ผลตอบคิตรงงานวิจัยได้มากอยู่ที่ความเข้าใจในวัตถุประสงค์วิจัยตรงกันอันเป็นเหตุทำให้ผู้วิจัยจัดประชุมชี้แจงทุกฝ่ายที่สงสัย โดยเฉพาะอาสาสมัครเข้าร่วมวิจัย

2) ประกาศรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยผู้วิจัยเดินทางไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จับสลากได้เพื่อประกาศประชาสัมพันธ์ และรับสมัครอาสาสมัครเข้าร่วมวิจัยโดยเฉพาะความเต็มใจในการให้ข้อมูลโดยไม่ปิดบังเพื่อให้ได้ประโยชน์ต่อสาธารณะ พร้อมทั้งตอบข้อสงสัยแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจตรงกัน โดยเฉพาะประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยนี้ ทั้งนี้เพราะการเก็บข้อมูลโดยปราศจากอคตินั้นเป็นผลเกิดจาก 1) เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงกับวัตถุประสงค์วิจัย 2) เก็บข้อมูลจากทุกหน่วยประชากร 3) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สามารถอธิบายคำตอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์วิจัย 4) เก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างตามความน่าจะเป็น (สุพรรณ พูเจริญ, 2557)

3) ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่อาสาสมัครที่เต็มใจในการเข้าร่วมโครงการวิจัย พร้อมทั้งตกลงเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่งกลับคืนผู้วิจัย รวมถึงผู้วิจัยให้เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัยแก่ทุกคนที่ได้รับแบบสอบถามไว้สำหรับกรณีเกิดข้อสงสัย หรือติดขัดปัญหาใดใดในการให้ข้อมูล ตลอดจนติดต่อประสานงานผู้ช่วยวิจัยในแต่ละพื้นที่คอยให้ความสะดวกในการรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับคืนผู้วิจัย

4) ขั้นตอนการติดตามการรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน โดยผู้วิจัยใช้โทรศัพท์ติดตามการเก็บแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ช่วยวิจัยในแต่ละพื้นที่ และเมื่อพบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นผู้วิจัยจะได้ดำเนินการแก้ไขทันที

5) ขั้นตอนการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน โดยผู้วิจัยคัดเอาเฉพาะแบบสอบถามที่มีค่าตอบครบข้อไว้สำหรับการวิเคราะห์ผล และคาดว่าจะได้รับมีข้อมูลไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

หากแต่ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้เพียงร้อยละ 40.33 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ต้องนำมาวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ผล

งานวิจัย เรื่องปัจจัยอิทธิพลที่มีผลต่อการทำนายความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย (Research Conclusions)

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลวิจัยพบว่าปัจจัยความสำเร็จด้านความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อการทำนายคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และมีคะแนนมาตรฐานที่ .45 รวมถึงอิทธิพลพยากรณ์ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน .27 กับทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน .22 โดยทั้งสามปัจจัยมีสัมประสิทธิ์ถดถอย R^2 .63 ผลกระทบจากปัจจัยอื่นร้อยละ 37 กับมีความคลาดเคลื่อนสะสม .25 มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ค่า $F = 126.08$ Sig. 000 รวมถึงมีผลทดสอบค่า Durbin-Watson ที่ 1.51 แปลผลได้ว่าความคลาดเคลื่อนตัวแปรเหตุเป็นอิสระต่อกันตามตารางแสดงประกอบต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาอิทธิพลพยากรณ์ต่อคุณภาพการศึกษา

Independent	Beta	t-test	Sig.	Collinearity statistics
ค่าคงที่	-	6.34	.000	Tolerance .48-.70
ความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา Administrator	.45	9.27***	.000	VIF 1.41-2.07
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน Parent	.27	4.69***	.000	Collinearity .07-.69
ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน Learning	.22	4.00***	.000	Durbin-Watson 1.51

R^2 .63 Std error .25 $F = 126.08$ Sig. 000

จากตารางผลวิจัยพบว่า ความพร้อมของผู้บริหารรวมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนมีอิทธิพลพยากรณ์ต่อคุณภาพการศึกษาโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .45, .27 และ .22 เรียงตามลำดับ รวมถึงมีสัมประสิทธิ์ถดถอย R^2 .63 กับมีความคลาดเคลื่อนของตัวแปรเหตุเป็นอิสระต่อกันตามค่า Durbin-Watson ที่ 1.51 ตลอดจนนำเอาคะแนนมาตรฐานไปสร้างเป็นสมการพยากรณ์แบบจำลองการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ต่อไปนี้

$$SQ = .45 \text{ Administrator} + .27 \text{ Parent} + .22 \text{ Learning}$$

จากสมการพยากรณ์นำไปสู่แนวทางสำหรับการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาโรงเรียนได้ 3 แนวทางประกอบด้วย 1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา 2) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน และ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแต่ละแนวทางมีข้อพึงนำไปลงมือปฏิบัติต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลวิจัยที่สรุปได้มีความชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จทั้งในด้านความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะการฝึกอบรมผู้เรียนให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองไปจนถึงการระบุถึงความต้องการของตนเองแล้วนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพสำหรับนำมาใช้วัดขนาดคุณภาพการศึกษาระดับโรงเรียน ทั้งนี้เพราะการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Education quality development) เป็นกระบวนการยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง (Soommat et al, 2015; Intaramanee, 2019) ภายใต้ระบบและกระบวนการตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการนำเอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์แก่การปรับปรุงหรือแก้ไขคุณภาพนักเรียนให้ก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง (สทศ, 2554; วารุณี ลัทธิโชติ, 2560) และมีองค์ประกอบสำคัญควรแก่การศึกษาประกอบด้วย 1) การใช้ข้อมูลอย่างฉลาด (Improve process) 2) การสร้างความรู้ (Knowledge management) 3) การสร้างเครือข่ายเรียนรู้ (Networking) 4) การนำผลประเมินไปใช้ประโยชน์ (Evaluation utilization) และประเด็นสำคัญคือ การบริหารจัดการศึกษาในแต่ละโรงเรียนใช้ข้อมูลบริหาร ข้อมูลจัดการเรียนการสอนและผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนต่างกัน (สทศ, 2554) โดยเฉพาะผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนที่มีก่นำเอาเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานตามที่สังคม หลักสูตรและผู้เรียนเป็นตัวกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) โดยนำเอามาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์และมาตรการสำหรับนำไปใช้ในการปฏิบัติสำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษา (วารุณี ลัทธิโชติ, 2560) ซึ่งอาจอยู่ในรูปของแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีไปจนถึงการจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบภายในสถานศึกษา (Chomduan & Sichomphoo, 2022) เช่น คณะกรรมการตรวจสอบผลการเรียนนักเรียนทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามสภาพจริงสำหรับนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน (สทศ, 2554; Jaipume et al, 2021)

นอกจากนี้แล้ว อาภามาส นิโรรดา และนพดล เจนอักษร (2562) กล่าวถึงการสร้างความรู้ภายในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียนว่าเป็นพลังสำหรับนำไปใช้ในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน (เสมอ สุวรรณโค และคณะ, 2558) โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ 1) นำไปใช้พิสูจน์ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษาของครูกับผู้บริหารโรงเรียน 2) นำไปวัดพลังในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา 3) ใช้ในการสังเกตความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาอันเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้จริง (Soommat et al, 2015) ทั้งนี้เพราะสื่อและนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่ดีไปจนถึงความรู้ที่ครูนำไปใช้สอนนักเรียนและได้มาจากการทำวิจัยย่อมเป็นความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน (Jaipume et al, 2021)

ดังนั้น ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียน (Education quality development) เป็นกระบวนการยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง (Soommat et al, 2015; Intaramanee, 2019) ภายใต้ระบบและกระบวนการตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการนำเอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์แก่การปรับปรุงหรือแก้ไขคุณภาพนักเรียนให้ก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง (สทศ, 2554; วารุณี ลัทธิโชติ, 2560)

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย (Research recommendations)

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

ผู้วิจัยแนะนำให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนได้ตามแนวทางการพัฒนาต่อไปนี้

1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย ผู้บริหารประกาศการยกระดับผลสัมฤทธิ์นักเรียนชัดเจน ผู้บริหารสนับสนุนให้นำเอาสื่อเทคโนโลยีไปใช้จัดกิจกรรมการสอน ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการวัดประเมินผลนักเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

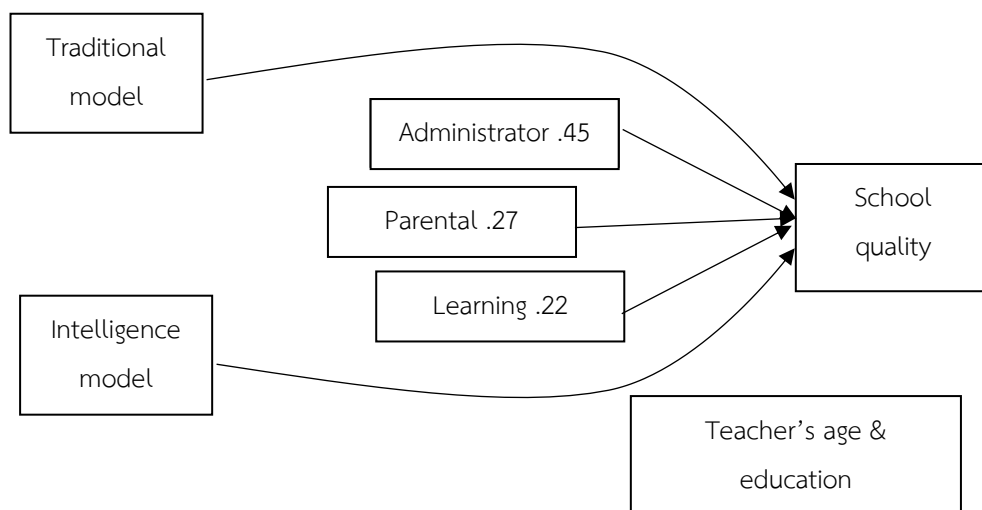
2) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนประกอบด้วย P21; ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอื่นของโรงเรียน และผู้บริหารมีการนำเอาข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาโรงเรียน

3) แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แก่นักเรียน มีข้อพียงนำไปปฏิบัติประกอบด้วย นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถกำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเอง นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการระบุชุดความต้องการของตนเอง และนักเรียนส่วนใหญ่สามารถพัฒนาสิ่งประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยแนะนำให้ท่านเอาผลวิจัยนี้ไปทดลองใช้ ไปทำวิจัยแบบมีส่วนร่วมและวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบอื่นเพิ่มเติม

องค์ความรู้ใหม่ (New body of Knowledge)

ภาพประกอบที่ 2 แบบจำลองการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

จากภาพประกอบผลวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนจำเป็นต้องอาศัยหลายปัจจัยสำหรับนำเข้าไปใช้ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและความคาดหวังของสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาความพร้อมของผู้บริหารสถานศึกษา พัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แก่นักเรียน รวมไปถึงการพัฒนาแนวคิดในการจัดการศึกษาทั้งในแบบประเพณีนิยมและปัญญานิยมให้มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนควบคู่ไปพร้อมกับการตระหนักถึงอายุและวุฒิการศึกษาของครูในแต่ละโรงเรียน การกระทำดังกล่าวนี้ย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษาโรงเรียนได้ตรงตามสภาพจริงของแต่ละโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2566-2570)*, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- กัญญ์สิริ จันทรเจริญ. (2554). *บทที่ 5 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง*. สืบค้นจาก https://www.ict.up.ac.th/surinthips/ResearchMethodology_2554....PDF
- ณัฐสรลพร อดิศิริอิทธิกร และวิรัชพัชร วงศ์วัฒนภกษม. (2564). บทบาทผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1, *NMCCON*, 326-337.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2557). ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณ, *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 27(1), 144-163.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2565). ทักษะการเรียนรู้และพัฒนา ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้. สืบค้นจาก <http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books>
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่*, พิมพ์ครั้งที่ 1; อุบลราชธานี, ยงสวัสดิ์ อินเตอร์กรุป จำกัด.
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *มาตรฐานงานวิจัยเชิงปริมาณและการพัฒนา*, พิมพ์ครั้งที่ 1; อุบลราชธานี, ยงสวัสดิ์ อินเตอร์กรุป จำกัด.
- วสศ. (2566). *สตาร์ทอัพ/เร่ร่อน Beyond education* ชวนรู้จักทักษะเพื่อยุโรปอดในศตวรรษที่ 21, <https://research.eef.or.th/beyond-education/>
- วารุณี วัฒนโชติ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลและพัฒนารองระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสามรอบของสมศ.* สืบค้นจาก <http://www.onesqa.or.th/upload/download/202103231503005.pdf>
- วัชรินทร์ ยศรุ่งโรจน์ และณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33, *พินเนศวร*, 13(1), 97-115.
- สทศ. (2554). *การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553*, กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมยศ ยอดปราง. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา, *วารสารราชชนก*, 187-195.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2559). การพัฒนาแบบสอบถามและการวัดทางจิตวิทยา, *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน*, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 3(1), 35-48.
- สุพรรณ พุทธิเจริญ. (2557). อดีตที่พบข้อบกพร่องในการวิจัย, *วารสารเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด*, 26(1), 1-4.
- เสมอ สุวรรณโค ธีระวุฒิ เอกะกุล และสมคิด สร้อยน้ำ. (2558). รูปแบบเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา, *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 16(2), 128-137.
- อาภามาส นิโกธดา และนพดล เจนอักษร. (2562). การจัดการความรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา, *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(1), 525-538.
- Chomduan, N., & Sichomphoo, C. (2022). The model of educational quality development for small schools in Chat Trakan district Phitsanulok province, *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 7(1), 103-115.

-
- Enable survey. (2022). การสุ่มตัวอย่างคืออะไร. สืบค้นจาก <https://www.enablesurvey.com/article-detail/>
- Intaramanee, S. (2019). School management in digital era, *UMT Journal*, 16(1), 353-360.
- Jaipume, K., Chantarangsi, N., Charoenron, A., Nikote, R., & Boonloy, W. (2021). Knowledge management to development the school to learning organization, *Journal of MCU Nakhondhat*, 8(6), 46-60.
- Jinarat, P. (2022). *The relationship between educational management and teaching and learning management that affects, learning outcomes according to expectations and needs of the new generation gen y and gen z*, UMT research.
- Narawong, K., Wongyai, W., Chaisuwan, S., & Chuachom, S. (2017). A guideline for development factors affecting of education quality management of the secondary school in the lower Northeastern region, *NRRU Community Research Journal*, 11(3), 40-52.
- Sawangboon, T., Chanchusakun, S., & Varasunun, P. (2017). Development of external evaluation utilization model for improve quality of small basic education schools in the Northeastern of Thailand, *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(3), 2405-2419.
- Soommat, S., Runcharoen, T., & Teeasna. (2015). The educational managing model of student quality development in small schools of Kalasin primary educational service area 3, *Rommayasan*, 13(3), 163-178.